

[Indenrigsministeren.]

mæssige hensyn af hele processen med at oparbejde råmælken fra produktionsenhederne til et brugsfærdigt levnedsmiddel i detailhandelen. Jeg er bekendt med, at den nye mælkekontrollov, såfremt den måtte blive vedtaget af det høje folketing, efter forslaget vil træde i kraft den 1. oktober 1966, og jeg anser det for meget afgørende, at ikrafttrædelsestidspunktet for de ordninger, der agtes gennemført efter vedtagelsen af den nye mælkekontrollov og nærværende lov, koordineres.

Jeg skal ikke i nærmere enkeltheder komme ind på baggrunden for lovforslaget, idet jeg her kan henvise til bemærkningerne til lovforslaget, men blot supplere disse med et par principielle betragtninger over forholdet mellem regler på lokalt plan og landsomfattende bestemmelser.

Den almindelige udvikling, der i de senere år har fundet sted inden for levnedsmiddelhandelen, og som uundgåeligt også har måttet præge handelen med mælk og lignende varer, kendetegnes navnlig ved en ændring af detailhandelens struktur i retning af en koncentration af flere varegrupper inden for samme butiksenhed i forbindelse med en ændring af betjeningsformen samt ved udvidede distributionsområder for levnedsmiddelproducenternes varer. Kommunegrænserne, som tidligere dannede mere eller mindre lukkede rammer for handelen navnlig med visse levnedsmidler — og her kan jeg særlig fremhæve mælk — er herved blevet sprængt, og under disse forudsætninger kan man vanskeligt acceptere den ordning, at der stadig skal kunne gælde principielt forskellige regler om levnedsmidlers beskaffenhed i de forskellige kommuner, allerede fordi de pågældende levnedsmidler nu i praksis hyppigt hidrører fra samme producent og omsættes under ensartede vilkår. Tiden er således løbet fra en regulering på det lokale plan, navnlig når det drejer sig om en så udførlig og indgående regulering som den, der i sundheds- og mælkevedtægter hidtil har været givet vedrørende mælk, fløde m. m.

Med hensyn til nærværende lovforslags behandling inden dets fremsættelse for det høje folketing kan jeg nævne, at forslaget har været til udtalelse hos de kommunale organisationer, som alle har givet tilslut-

ning til forslaget, som det nu foreligger. De interesserede ministerier, myndigheder og erhvervs- og forbrugerorganisationer m. v. vil naturligvis til sin tid i overensstemmelse med princippet i levnedsmiddelovens § 22 få forelagt udkastet til en ny bekendtgørelse om mælk m. v., som ministeriet agter at udfærdige på grundlag af det før omtalte udvalgs betænkning.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette lovforslag til det høje folketings velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om handel med foderstoffer*.

Forslaget går ud på ved en tilføjelse til bestemmelserne i den gældende lov om handel med foderstoffer at ændre lovens kontrolsystem, således at det bliver muligt at forhandle opfodringsfærdige minkfoderblandinger, der leveres direkte fra fabrikant til forbruger, på en praktisk og hensigtsmæssig måde.

Når det allerede nu er påkrævet at ændre loven af 16. marts 1962 om handel med foderstoffer, skyldes det, at der på dette område er sket en meget hurtig udvikling i den erhvervsmæssige fremstilling af opfodringsfærdige minkfoderblandinger, og at det må være rimeligt at indrette loven herefter, når det kan ske, uden at det går ud over den beskyttelse, som loven yder forbrugerne af disse foderstoffer.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er dette tiltrådt af Dansk Pelsdyravlerforening.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje folketing.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om mælkekontrol*.

Forslaget er en videreførelse af bestemmelserne i lov nr. 183 af 23. juni 1932 om mælkekontrol. Med hjemmel i disse ældre bestemmelser er der af ca. 300 af landets kommuner med et samlet indbyggerantal på ca. 3,1 million vedtaget mælkekontrolregulativer, der sikrer, at skønsmæssigt ca. 85 pct. af landets befolkning får konsum-

[Landbrugsministeren.]

mælk og -fløde fra dyrlægekontrollerede besætninger.

Man er således i den tid, loven har været i kraft, nået langt på grundlag af en frivillig kommunevise gennemførelse af lovens hovedprincip, som er at skaffe forbrugerne konsummælkprodukter, der er fremstillet under en sundhedsmæssig og hygiejnisk kontrol, der sikrer sunde og gode produkter.

I et efter veterinærdirektoratets indstilling nedsat udvalg med repræsentanter for veterinærdirektoratet, De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation, Danske Konsummælkmejeriers Fællesrepræsentation og Den danske Dyrlægeforening, som havde til opgave at fremkomme med forslag til en revision af loven om mælkekontrol, har der været enighed om, at de gældende bestemmelser som følge af den tekniske udvikling trænger til en ajourføring. Der var endvidere i udvalget enighed om, at forbrugerne overalt i Danmark bør have samme garanti for, at den forhandlede mælk og fløde med videre til konsum er sundhedsmæssigt forsvarlig, og at dette bør ske ved indførelse af bestemmelser, der gør kontrollen med mælk og fløde m. v. til konsum landsomfattende. Også sundhedsstyrelsen går ind for dette.

Lovforslaget indeholder endvidere bemyndigelse for landbrugsministeren til efter forhandling med De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at fastsætte nærmere bestemmelser til sikring og forbedring af mælke kvaliteten i almindelighed. Der tænkes her på regler om behandling, opbevaring og transport af mælk, der ikke er omfattet af lovens bestemmelser om konsummælk, og regler om graduering af betaling til producenten efter den leverede mælks kvalitet. Disse bestemmelser, der går videre end loven af 1932, er foreslået af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation med tilslutning af De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger.

Der er ved lovens ikrafttrædelsesbestemmelser sikret de kommuner, der ikke har vedtaget mælkekontrolregulativ, en passende frist til omstilling efter de foreslåede bestemmelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforsla-

get til velvillig og hurtig behandling i det høje folketing.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om belåning af salgsafgrøder*.

Under forhandlingerne i slutningen af 1964 og begyndelsen af 1965 om landbrugets støtteordninger blev der fra landbrugets side i forbindelse med drøftelse af kornordningen rejst spørgsmål om en højere foderkornspris mod til gengæld at acceptere en friere brødkornsordning uden ret for landbrugeren til at komme af med brødkornet til en fast pris. Denne ordning skulle dog være betinget af en eller anden form for låneordning, således at landmændene kunne få mulighed for at belåne deres korn umiddelbart efter høst i stedet for at skulle sælge kornet for en lav pris for at skaffe likvid kapital. Der blev fra landbrugets side henvist til det forslag til en belåningsordning, som findes i realkreditkommissionens betænkning fra 1956.

Det foreliggende lovforslag svarer til det af realkreditkommissionen udarbejdede forslag, idet der dog er foretaget forskellige ændringer i forslaget efter forhandling med justitsministeriets lovkontor.

Lovforslaget tilsigter at skabe mulighed for, at ejere og brugere af landbrugsejendomme i tiden mellem 1. august og 15. oktober kan pantsætte ejendommens afgrøder til sikkerhed for lån, som bevilges i samme tidsrum. Herved opnår landbrugeren mulighed for at kunne vente med at sælge sit korn og undgå at skulle sælge kornet i tiden umiddelbart efter høst, hvor prisen trykkes af for stort udbud. Den mulighed, landbrugeren herved får for at udskyde salget af korn, vil sammen med det importstop på korn, der er etableret i tiden fra 1. august til 1. februar, medvirke til at forbedre kornpriserne for det kornsælgende landbrug.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje folketing.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om udvidelse og ombygning af rigshospitalet.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 64) findes i tidenden sp. 3440).